

nævne et Tilfælde fra den Amtskommune, hvor jeg hører hjemme, og som er den høitærede Finantsminister saa særlig velbekendt, sige, at der fra den vil kunne ventes et Andragende om et Beløb af indtil 20,000 Kr., hvormed man vilde fremme Veiarbejder, som man ellers ikke vilde tage fat paa i den nærmeste Fremtid, men som det kunde være ønskeligt at faae udførte, og som man i Senhold til det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen, ventede at kunne faae udførte ved Hjælp af et Laan, selvfølgelig mod Betaling, af den Rente, som blev forlangt og med Afbetaling i moderate Rater. Saaledes har jeg opfattet Sagen, og jeg tror ogsaa, det har været den almindelige Opfattelse blandt Befolkningen, men hvis Bevillingen blot skal have den indskrænkede Betydning, som vi nu hae hørt, den skal have, saa tror jeg, at den ikke vil faae synderlig Anvendelse. Jeg vil i det Hele taget oprigtig tilsaa, at jeg ikke har skjønt, der var særlig Anledning til at fremkomme med dette Forslag efter den Opfattelse, jeg allerede har udtalt med Hensyn til Arbejdsløsheden og med Hensyn til Forholdene, navnlig som de findes paa Landet.

Jessen: Jeg tror at burde gjøre den oplysende Bemærkning, at den Provision, som Livrenteanstalten i August 1874 havde forlangt af et Laan til Kommunen paa 200,000 Rbl., naturligvis var forlangt til Anstalten og ikke til Andre.

Indenrigsministeren (Steel): Den ærede 2den Landssthingsmand for 10de Kredss kom ved at omtale Forholdene ved Bygningen af Limfjordsbroen noget ind paa en Undersøgelse om, hvem de forsøgede Udgifter ved Bygningen i Anledning af den søndre Droylles Bygning maatte paahvile. Det er et Spørgsmaal, hvis Afgjørelse er overordentlig vanskelig. Det har været Gjensstand for omhyggelig Drøftelse, og der maa til Begrundelse deraf haves nøie Kjendskab til de faktiskke Forhold, hvilket det ærede Medlem ved det Par Ord, han sagde, viste, at han ikke havde. Jeg tror i det Hele taget, at det ikke er nyttigt at komme ind paa en Undersøgelse af en saa vanskelig Besaffenhed her, som denne er. Regjeringens Dom om Sagen, den nemlig, at den yderligere Beføstning ikke kan komme til at paahvile Entreprenørerne, støtter sig, som jeg har sagt, til vidtløftige Undersøgelser og til en Erklæring fra Kammeradvokaten. Jeg vil benytte Leiligheden til her i fuld Overensstemmelse med den ærede Landssthingsmand at give den Erklæring, at jeg ikke har den fjerneste Tvivl om, at vor Kontrol ved Limfjorden i fuldt Maal har gjort sin Pligt. Jeg skal endnu med Hensyn til denne Sag yttre, at, naar det ærede Medlem mente, at det vilde være rigtigt og nyttigt, at der blev givet Indenrigsministeren en almindelig Bemyndigelse til at

træffe de Foranstaltninger med Hensyn til Bygningen af Limfjordsbroen, som maatte findes nødvendige, saa tror jeg ikke at behøve at væge mig mod en saadan Eventualitet; men jeg vil sige, jeg vilde have den største Betænkelighed ved at modtage en saadan Bemyndigelse. — Der er til Lillæggsbevillingsloven, saaledes som den forelaa til 3die Behandling i det andet Thing, stillet et Forslag, hvis Hensigt er for Interessenterne i Digelaget paa Falkter at tilveiebringe en yderligere Begunstigelse end den, som var tilstaaet dem paa Finantsloven, isjor, ved at votere et Beløb paa 40,000 Kr. i den Hensigt. Jeg skal paa dette Standpunkt ikke komme nærmere ind paa en Begrundelse af min Mening om, at det Dasse, der har faaet sit Udtryk i dette Endringsforslag, ikke er vel begrundet; men jeg har kun villet benytte Leiligheden til at sige, at jeg agter at stille Endringsforslag til 2den Behandling i den Henseende, og jeg skal da nærmere fremdrage de Grunde, som gjorde, at jeg ikke kunde gaa ind paa dette Endringsforslag, hvorved der gaves yderligere Tilskud til Digeinteressenterne.

Jessen: Den høitærede Minister var saa god at sige, at de Ord, jeg yttrede angaaende Forholdet ved Limfjordsbroen, viste, at jeg ikke kjendte noget til denne Sag. Jeg maa dog i saa Henseende tillade mig at spørge den ærede Minister om, i hvilken Henseende jeg har yttret Noget, der skulde vise, at jeg ikke havde Kjendskab til det, hvorom jeg her har talt. Jeg har læst alle de Aktstykker, som det kommer an paa at kjende, for at kunne bedømme dette Forhold, og derefter er jeg kommen til det samme Resultat som den høitærede Minister, at det er meget tvivlsomt, hvem der egentlig retlig burde bære Udgifterne paa Gruud af det Uheld, der er sket med Hensyn til den søndre Droylles Opbygning. Det er det Resultat, hvortil jeg yttrede, at jeg var kommen ved at gjøre mig nøie bekendt med Sagen. Jeg forstikker den høitærede Minister, at jeg har ikke sparet nogenformelt Umage for at blive fuldstændig bekendt med Forholdene, og indtil det paadises, at jeg har gjort mig skyldig i at sige Noget, som godtgjør, at jeg ikke vidste Bested med, hvad jeg talte om, vil jeg tro, at det er den ærede Minister, som har Ret.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem gjengav mine Ord Noget anderledes, end jeg sagde dem. Jeg har nemlig ikke sagt, at det ærede Medlem ikke havde noget Kjendskab til det, han talte om, men jeg har sagt, at i de Ord, at det ærede Medlem udtalte, havde han vist, han ikke havde det fulde Kjendskab dertil. For at bevise dette vilde det være nødvendigt for mig at komme ind paa en Undersøgelse af Forhold, der maatte have en overordentlig stor